

A Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgium) által 2020. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NV Vogel Import Export kontra Belgische Staat

(C-62/20. sz. ügy)

(2020/C 201/14)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: NV Vogel Import Export

Alperes: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 4409 vámtarifaszám különböző nyelvi változataira, valamint a 4407 és a 4409 vámtarifaszámhoz fűzött HR magyarázó megjegyzésekre is tekintettel úgy kell-e értelmezni a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK rendelet⁽¹⁾ I. melléklete értelmében vett Kombinált Nomenklatúrát, hogy az alapeljárás tárgyát képező áru – nevezetesen az olyan gyalult fadeszkák, amelyeknek a négy éle a teljes hosszában le van kerekítve – olyannak tekintendő, mint amely „bármelyik széle, vége vagy felülete mentén összefüggő (folytatólagos) összeillesztésre [van] előkészítve”, és következésképpen ezen árut a 4409 vámtarifaszám alá kell besorolni, vagy az élek lekerekítése alapján az áru nem tekinthető olyannak, mint amely „bármelyik széle, vége vagy felülete mentén összefüggő (folytatólagos) összeillesztésre [van] előkészítve”, és az árut ezért a 4407 vámtarifaszám alá kell besorolni?
- 2) A lekerekítés mértéke meghatározza-e a 4407, illetve a 4409 vámtarifaszám alá történő besorolást?

⁽¹⁾ HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-181/19. sz., Sigrig Dickmanns kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2019. november 18-án hozott végzése ellen Sigrig Dickmanns által 2020. február 5-én benyújtott fellebbezés

(C-63/20. P. sz. ügy)

(2020/C 201/15)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Sigrig Dickmanns (képviselő: H. Tettenborn ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A fellebbező kérelmei

A felperes azt kéri, hogy az Európai Unió Bírósága:

1. teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének (hatodik tanács) a T-181/19. sz. ügyben 2019. november 18-án hozott végzését, és a végzés hatályon kívül helyezését követően utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
2. az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezze a Bíróság előtti fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező egyetlen, személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkének, különösen 90. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésére és alkalmazására alapított jogalapra hivatkozik; ugyanakkor álláspontja szerint súlyosan megsértették a fellebbező tisztességes eljáráshoz és megfelelő ügyintézéshez való alapvető jogát is.

A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panasz elkésettnek minősül. A panaszt az EUIPO indokolással ellátott határozatát követő három hónapos határidőn belül, de nem a fellebbező által benyújtott kérelmet a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése harmadik mondatának harmadik francia bekezdése alapján hallgatólagosan elutasító határozattól számított három hónapos határidőn belül nyújtották be.

A fellebbező ezzel összefüggésben azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdését a rendelkezés szövegével ellentétesen értelmezte. Panaszja nem a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése harmadik mondatának harmadik francia bekezdése szerinti hallgatólagos elutasító határozatra vonatkozott, hanem a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése harmadik mondatának második francia bekezdése szerint vele közölt határozatra, amelyet tehát jogszerűen fogalmaztak meg. Sem a személyzeti szabályzat 90. cikke (1) bekezdése harmadik mondatának, sem 90. cikke (2) bekezdése harmadik mondata második francia bekezdésének, sem pedig 90. cikke (2) bekezdése harmadik mondata harmadik francia bekezdésének szövegéből nem következik, hogy valamely kérelem hallgatólagos elutasítása esetén a második francia bekezdést kell alkalmazni, vagy hogy a harmadik francia bekezdés alkalmazása elsőbbséget élvez. Az EUIPO kifejezett elutasító határozata sem pusztán a korábban hozott hallgatólagos elutasító határozatot megerősítő aktus volt, már csak azért sem, mert az EUIPO nem hivatkozott a hallgatólagos elutasító határozatra. Ezenkívül a pusztán megerősítéstől eltérő elemek, különösen az indokolás új határozat fennállását jelzik.

Ezt követően a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék által elfogadott értelmezés ellentétes a személyzeti szabályzat 90. cikke (1) bekezdése második és harmadik mondatának értelmével és céljával, valamint a jogbiztonság céljával. E rendelkezések értelme és célja mindenekelőtt a kérelmező védelme, nem pedig az, hogy a kinevezésre jogosult hatóság – amint az a Törvényszék értelmezése során végeredményben megállapítást nyert – eljárási jellegű kötelezettségességéből hasznot húzzon. A fellebbező által képviselt értelmezés jobban megfelel a jogbiztonság céljának. Egyrészt ez az értelmezés megfelel a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése szövegének, és nem fordítja ellentétes értelműre annak szövegét, mint a Törvényszék által elfogadott értelmezés. Másrészt a Törvényszék értelmezése szerint a kinevezésre jogosult hatóság kifejezett és indokolt határozatát követően a határidő eltérő hosszúságú lenne attól függően, hogy korábban hoztak-e hallgatólagos határozatot.

Egyébiránt a fellebbező a tisztességes eljáráshoz és a megfelelő ügyintézéshez való alapvető jogának súlyos megsértésére hivatkozik. A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése többek között abban áll, hogy a kinevezésre jogosult hatóság egy kötelezettségességét (a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelemről való négy hónapon belüli határozathozatal kötelezettség megszegését) arra használhatja fel, hogy önkényesen csökkentse a határidőt, amelyen belül a kérelmező válaszolhat a kinevezésre jogosult hatóság által közölt elutasítási indokokra. Ezenkívül a Törvényszék által elfogadott értelmezés mellett a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése második mondatának és harmadik mondata második francia bekezdésének ellentétes megfogalmazása miatt egyértelműen fennáll annak fokozott veszélye a fellebbező számára, hogy a határidő elmulasztása miatt elveszti az eljárást. A személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdésének az alapvető jogokkal összhangban álló értelmezése továbbá csak a fellebbező által képviselt következtetéshez vezethet.

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2020. február 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – YL kontra Altenrhein Luftfahrt GmbH

(C-70/20. sz. ügy)

(2020/C 201/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof